FOR Freedom AND Justice...

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

National and International Circulation

SLOVENIAN MORNING NEWSPAPER

NO. 6

CLEVELAND OHIO, TUESDAY MORNING, JANUARY 9, 1968

ŠTEV. LXVI — VOL. LXVI

Antonia Pavlic 1-8-8
7019 — 60th Lane
Ridgewood Sta.
Brooklyn, N.Y. 11227

Kardinal Franjo Šeper je nasledil kardinala Ottavianija v Rimu

Zagrebški nadškof kardinal Franjo Šeper je bil imenovan na čelo kongregacije za verski nauk v Vatikanu.

VATIKAN. — Sv. oče Pavel VI. je sprejel odstop 77 let starega, na pol slepega kardinala Ottavianija z vodstva kongregacije za nauk (doktrino) in imenoval na njegovo mesto zagrebškega nadškofa kardinala Franja Šeperja. Ta kongregacija je ena najvažnejših v vodstvu Katoliške cerkve, njena naloga je čuvati nad pravilnostjo nauka Cerkve.

Kardinal Ottaviani je bil v teh vprašanjih pristaš tradicije in se je ves čas upiral novotarijam, ki jih hočejo od časa drugega vatikanskega koncila uveljaviti v Cerkvi zagovorniki liberalnejše smeri. Kardinal Šeper, ki ga je imenoval papež Pavel VI. v kardinalski kolegij 22. februarja 1965, je star 62 let in je bil na vatikanskem koncilu vnet zagovornik liberalnih nazorov.

Imenovanje kardinala Šeperja na čelo kongregacije za nauk, ki je bila doslej najmočnejša opora konservativne struje v vodstvu Cerkve, naj bi bila ena najvažnejših sprememb v cerkveni upravi po koncu vatikanskega koncila. Na tako visoko mesto v vodstvu Cerkve v Vatikanu ni doslej prišel še noben cerkveni vodnik iz komunističnih držav. Kardinal Franjo Šeper se je kot zagrebški nadškof in s tem vodnik škofijskih konferenc v Jugoslaviji trdno postavil v obrambo Cerkve in znal njene pravice odločno in uspešno braniti.

Ameriško ljudstvo bo ustreglo samo sebi?

CHICAGO, Ill. — Načelnik narodnega odbora demokratske stranke John M. Bailey je včeraj tu, kjer se je zbral narodni odbor, da razpravlja o konvenciji stranke, ki naj zbere predsedniškega in podpredsedniškega kandidata, napovedal, da bo konvencija imenovala L. B. Johnsona in H. H. Humphreyja. Seveda je strankin glavni načelnik napovedal tudi, da bosta strankina kandidata tudi zmagala novembra pri volitvah.

J. M. Bailey trdi, da bo "ameriško ljudstvo ustreglo samo sebi", da bo napravilo samo sebi najboljšo uslugo, ko bo izvolilo Johnsona in Humphreyja znova na vodstvo dežele.

Sen. McCarthy, demokrat iz Minnesote, je predložil glavnemu odboru, naj bi mu dovolil obrazložiti na sedanji seji stališče tistih demokratov, ki nasprotujejo vladni politiki v Vietnamu. Načelnik J. M. Bailey mu je odgovoril, da bo glavni strankin odbor razpravljal le o pripravah konvencije in da zato senatorjevega predloga ne more sprejeti.

Vremenski prerok pravi:

Danes zjutraj je bilo v Clevelandu 12 F, čez dan pa se bo temperatura dvignila do okoli 20 F. Možnost naletavanja snega.

Novi grobovi

Frank Cerkvenik

V Cleveland Clinici je umrl 80 let stari Frank Cerkvenik s 4209 Lander Rd., Orange Village, O., rojen v kraju Zg. Vreme, kjer je zapustil sestri Karolino Ambrožič in Pavlino Prelc ter od koder je prišel v ZDA pred 54 leti. Pokojnik je bil mož Therese, roj. Obed v Cerknem v Slov. Primorju, oče Walterja, ki je padel v drugi svetovni vojni, in Emme Zorc, stari oče Stanleyja, Stevena in Scotta Zorc. Bil je član SNPJ št. 5 in št. 28. V letih 1922-1936 sta imela z ženo konfekcijsko trgovino na St. Clair Avenue in E. 45 St., nato pa gostilno Frank's Tavern na 4502 St. Clair Avenue. Leta 1954 sta šla v pokoj. Pogreb bo v četrtek popoldne ob 1.30 iz Želetovega pogrebnega zavoda na St. Clair Avenue.

Mary Svette

Danes je umrla 87 let stara Mrs. Mary Svette, roj. Mulh, s 3605 Glenwood Blvd., Solon, O. Pogreb ima v oskrbi Ferfoliev pogrebni zavod. Podrobnosti jutri.

Kdo naj plača pogrebne stroške za padle vojake v Vietnamu?

WASHINGTON, D.C. — Na to vprašanje ve vsakdo sam pravi odgovor, narekuje mu ga zdrava pamet. Pa vendar ni tako. Federacija prispeva k pogrebnim stroškom le povprečno $300, dočim stroški sami znašajo do $1000. Tako morajo družine padlih plačati iz svojega od $300 do 700.

Kongresnik Teague iz Texasa je zato napovedal, da bo v začetku prihodnjega kongresnega zasedanja predlagal Kongresu, naj takoj preišče to zadevo. Upajmo, da se Kongres ne bo obotavljal in osvobodil družine padlih vojakov dodatnih izdatkov za pogrebe.

Hočiminh že 14 dni mrtev?

SAIGON, J. Viet. — Tako poroča saigonski list in trdi, da je dobil to poročilo iz zanesljivih virov. Drugo časopisje o tem ne poroča. Verjetno bo to le hlastanje po senzacijah ali pa pretiravanje Hočiminhove bolezni. Mož ni nevarno bolan, pač pa le toliko, da mora radi svojih let bolj paziti na svoje zdravje.

Eshkol pri Johnsonu

Johnson je pokazal razumevanje in naklonjenost do Izraela, orožja pa temu še ni obljubil.

SAN ANTONIO, Tex. — Izraelski ministrski predsednik Eshkol je na obisku pri predsedniku Johnsonu. Obisk bi se moral vršiti v februarju, pa se je že sedaj ne čisto po programu. Eshkolu se je mudilo v San Antonio, da prehiti tovariša Brežnjeva, ki bi moral biti te dni v Kairu in se tam pogovarjati z Naserjem.

Naser in Brežnjev bi seveda govorila v prvi vrsti o arabskih odnosih do Izraela, ti odnosi so pa precej odvisni od orožja, ki ga Rusija daje Arabcem. To pa je ravno najbolj občutljiva točka za Izrael, kajti De Gaulle je na ljubo arabske nafte odpovedal dobave francoskega orožja Izraelu. Izrael pa noče ostati brez orožja, zato je že pred tedni iskal orožje v Ameriki. V Pentagonu se jim ni mudilo; to je pa izraelsko vlado zaskrbelo. Zato je hotel Eshkol pritisniti na Johnsona ravno takrat, ko bo Brežnjev v Kairu.

Brežnjeva pa ni v Kairu, nekaj ga je moralo zadržati doma. Kaj, ne ve moskovska diplomacija, zato krožijo po Mokvi najrazličnejše govorice, ki so zvezane z rusko domačo in zunanjo politiko, morda pa tudi z vsaj namišljenimi trenji v samem politbiroju.

Eshkol je opozoril Johnsona tudi na arabski vrhunski sestanek, ki je bil napovedan za prihodnji teden v maroški prestolici Rabatu. Pa je govorjenje o tem sestanku zadnji teden nekam potihnilo. Sedaj so ga odložili zaradi grožnje Savdije, da se ga ne bo udeležila, ker "to ni čas" za tak sestanek. Savdski kralj Fejsal je proti sestanku verjetno zaradi obnovljene državljanske vojne v Jemenu.

Iz slov. naselbin

Mrs. Johanna Svete umrla

LORAIN, O. — V sredo, 3. januarja, je umrla Mrs. Johanna C. Svete, 1759 E. 31 St., stara 78 let, poslovna žena in znana vodnica v slovenski skupnosti skozi dolgo let, vdova po pok. Josephu Svetetu St., ustanovitelju Svete Insurance Agency and Travel Bureau, ki je umrl lani v aprilu. Pokojna je bila doma na Igu pri Ljubljani iz znane Virantove družine, v Ameriko se je preselila še kot otrok in je živela v Lorainu 76 let. Bila je med ustanovnimi članicami Lorain County Insurance Women's Association in ena prvih prodajalk zavarovalnine v Ohiu, med pionirkami župnije sv. Cirila in Metoda v Lorainu, bivša predsednica Oltarnega društva te fare, članica KSKJ št. 85 in SŽZ. Študirala je na Notre Dame Academy v Clevelandu in končala Elyria Business College. S pokojnim možem sta veliko potovala po Ameriki in izven nje. Sprejeta sta bila na eni takih poti pri papežu Piju XII., ki jima je dal v spomin svojo malo belo kapico za vrh glave "zucchetto". Pokojna je zapustila sinova Leona C., superintendenta v U.S. Steel livarni v Lorainu, in Edwarda C. (Mentor, O.), nadzornika načrtnega oddelka za opremo General Electric Co., Large Lamp Department, v Clevelandu, hčere Mrs. Edward (Joanne) Lorince (Collingswood, N. Y.), Mrs. Emil (Alice) Surovjak, upravnica Svete Insurance and Travel Bureau, in Mrs. Philip M. (Evelyn) Tuths (Valley Stream, N.Y.), 19 vnukov in vnukinj, 10 pravnukov in pravnukinj, sestri Mrs. Anna Urbas in Mrs. Mayme Grdina, brate Franka Viranta (Lorain), rev. Ludwiga Viranta (Peninsula, O.), lt. col. v pok. Leona B. Viranta (New Jersey), dr. Johna A. Viranta (St. Louis, Mo.) in dr. Patricka B. Viranta (Cleveland) ter druge sorodnike. Sin Joseph A. Svete, odvetnik, ji je umrl januarja 1966. Pogreb je bil preteklo soboto s pogrebno sv. mašo v cerkvi sv. Cirila in Metoda ob enajstih, nato na Kalvarijo. Pogrebno sv. mašo je opravil pokojničen brat rev. Ludwig Virant.

RDEČI V VIETNAMU NE POPUŠČAJO V NAPADIH

V zadnjih tednih so rdeči v Južnem Vietnamu svoje napade na vladne postojanke pomnožili v okviru napovedane zimsko-pomladanske ofenzive. Včeraj so za kratek čas zavzeli pokrajinsko mesto komaj 21 milj od Saigona.

SAIGON, J. Viet. — Včeraj je kakih 700 rdečih bojevnikov napadlo in zavzelo pokrajinsko mesto Kheim Cuong, ki leži komaj 21 milj od Saigona in za katerega varstvo so skrbeli trije južnovietnamski armadni bataljoni in še ameriške čete v bližini. Rdeči so mesto najprej obstreljevali z metalci min, te so bile v glavnem namenjene ameriškemu predelu, ki je posebej obdan z zidom in varnostnimi stražami. Mine so ubile 27 oseb, med njimi 3 ameriške vojake. Po tem napadu so vdrle v mesto rdeče pehotne enote in divjale po njem tri ure. Razobesile so svojo zastavo na eno glavnih mestnih poslopij, kjer pa je bila naglo sestreljena. Rdečim se ni posrečilo prodreti v ameriško taborišče.

Pri rdečem napadu na Kheim Cuong so bili ubiti tudi trije komunistični prebežniki, 17 južnovietnamskih vojakov in policistov ter 4 civilisti. Med 108 ranjenimi je tudi 15 ameriških vojakov. Napad na Kheim Cuong je prišel komaj dva dni po rdečem napadu in zavzetju vasi Tan Uyen, 6 milj od ameriškega vojaškega oporišča Bien Hoa in 22 milj od Saigona. Pri tem napadu je kombiniran odred južnovietnamskih gverilcev in rednih oddelkov severnovietnamske armade razstrelil novo tržišče, požgal 11 hiš, pobil 14 domačinov in jih 46 ranil.

Pri včerajšnjem napadu na mesto Kheim Cuong so se rdeči spretno zmuznili mimo treh bataljonov južnovietnamske 25. pehotne divizije, ki je odgovorna za varnost mesta in imeli pri obrambi opravka le z oddelkom policije, kakih 100 mož, in z okoli 100 možmi, ki so pripadali oskrbovalnim moštvom omenjenih treh južnovietnamskih pehotnih bataljonov. Istočasno z napadom na Kheim Cuong so rdeči obstreljevali glavna stana 1. in 25. ameriške pehotne divizije pri Duc Hoa, kake 4 milje dalje proti jugovzhodu, bližnjo vas Thoi Moi in taborišče posebnih čet pri Tra Cu. S temi napadi so upali zadržati ameriške sile, da ne bi mogle priti dovolj naglo na pomoč braniteljem v Kheim Cuongu.

Kljub dobro pripravljenemu in koordiniranemu napadu rdečih so ameriški helikopterji in C-47 bili v pičlih 30 minutah na mestu in so posegli v boj. Ko so rdeči po treh urah odšli iz mesta, so pustili tam trupla 19 padlih tovarišev, pet rdečih pa je bilo ujetih živih. Tri južnovietnamske bataljone so rdeči držali v zasedi, da niso mogli pravočasno priti na pomoč napadenemu pokrajinskemu mestu.

Do obsežnega boja je prišlo tudi v delti Mekonga, kjer se je spopadel z rdečimi najprej en vod ameriške 9. divizije. Na bojišču je bilo kmalu okoli 500 rdečih, ameriški oddelki pa so tudi prihiteli na pomoč svojim tovarišem. V boju je padlo preko 20 Amerikancev in blizu 50 rdečih.

Rdeči so se spopadli z ameriškimi marini pri Gio Linhu južno od demilitariziranega pasu. V tem boju je bilo 6 marinov mrtvih, 31 pa ranjenih. Število rdečih izgub ni bilo objavljeno.

Republikanec Saxbe bo Lauschetov protikandidat

COLUMBUS, O. — Glavni državni pravobranilec Saxbe je pretekli teden izjavil, da bo kandidiral na republikanski strani za senatorja in s tem tudi tekmoval z Lauschetom za zaupanje pri novembrskih volitvah.

Saxbe se bo pa moral udeležiti primarnih volitev 7. maja. Za isto kandidatno mesto se namreč nameravata potegovati še dva republikanca: White iz Mount Vernona in Unger iz Cincinnatija. Ni pa nobene nevarnost, da bi porazila uradnega kandidata Saxbeja.

Na demokratski strani bo pa Lausche imel verjetno kot proti kandidata pri primarnih volitvah Gilligana, ki postaja od dneva do dneva samozavestnejši. Do 7. maja je lahko, potem pa ne več.

Guverner Rhodes je pa izjavil, da bo sprejel mesto voditelja republikanske delegacije na republikansko konvencijo. Hoče torej sodelovati, kdo bo na republikanski strani postavljen za kandidata. Ker bo on voditelj delegacije, ne bo na republikanski strani noben republikanski kandidat za predsednika šel v ohajski državi na primarne volitve. Tako zahteva tradicija v republikanski stranki. Ako guverner vodi delegacijo, naj potem tudi on odločilno vpliva, za koga bo delegacija glasovala.

Tito v Arganistanu

KABUL, Afg. — Predsednik SFR Jugoslavije Josip Broz-Tito je prišel včeraj sem na štiridnevni obisk na povabilo kralja Mohameda Zaherja.

Tito ima v letošnjem letu v načrtu celo vrsto obiskov v Aziji. Šel bo menda tudi na Japonsko.

Edenove misli o reševanju vietnamske krize

CLEVELAND, O. — Anthony Eden je bil dolga leta angleški zunanji minister pod Churchillom, kratek čas je bil tudi angleški ministrski predsednik. Mimogrede je bil tudi član predsedstva znane ženevske konference o Vietnamu v l. 1954. Poznatorej vietnamsko vprašanje od vseh strani, je pa tudi toliko razgledan, da se ne jezi na Ameriko, kadar mu ni všeč njena politika. Mož ima torej dosti kvalifikacije za svoje mnenje o vietnamski krizi, ki je povrh še originalno in bi lahko dalo povod za iskanja novih poti do miru.

Eden misli, da je treba najprvo ustvariti nov mednaroden organ za reševanje vietnamske krize, kajti dosedanji, znan pod imenom ženevska konferenca o Indokitajski, ni več primerna oblika za pogajanja o Vietnamu. Po njegovem je treba dati znani komisiji treh o Indokitajski, ki so njeni člani delegatje Poljske, Kanade in Indije, značaj samostojnega mednarodnega organa in ji dodati še tiste zastopnike Rusije in Anglije, ki so predsedovali ženevski konferenci. Vsi ti delegatje imajo eno prednost: poznajo zgodovino vietnamskega problema in interesi njihovih držav se nikjer v Aziji življenjsko ne križajo. Mogli bi torej upati, da dosežejo zaupanje tako pri Ameriki kot pri Vietnamu. Ko to dosežejo, bi bila vrata odprta. Če bi se pokazalo, da tak sestav komisije ni ugoden za reševanje krize, bi bilo treba na njem menjati to, čemur bi ugovarjali Amerika ali Vietnam.

Eden pristavlja, da usoda njegovega načrta leži v rokah Sovjetske zveze, pa hkrati dodaja, da obstoji splošno mnenje, da je na miru v Aziji Rusija bolj zainteresirana kot Vietnam. Tudi ruska diplomacija ve namreč, da ameriški vpliv raste v vzhodni Aziji, čeprav tega na videz ni mogoče takoj opaziti. Treba je imeti pred očmi, da se vsaka vzhodno-azijska država boji Kitajske. Mednje spada gotovo tudi Rusija, saj kitajska politika do Moskve prav nič ne skriva kitajskih apetitov.

In kaj naj bo cilj te mirovne taktike? Eden misli, da je treba vztrajati na stari zamisli o nevtralnosti Indo-Kitajske in njenih sosedov. Vse azijske države si želijo nekega varstva pred Kitajsko in tako varstvo jim more nuditi le nevtralizacija, ki zanjo jamčijo velike države. Najbolj bi moral pozdraviti tako politiko Vietnam — Severni in Južni. Ta dežela je že sedaj tako uničena, da bi potrebovala 10-15 let za svojo obnovo. Šele potem bi lahko mislila na politično plat svoje usode.

Vprašanje, kdaj in kako naj začne vojskovanje v Vietnamu odmirati, pa Edena ne skrbi preveč. Zanj je glavna misel prepričanje, da je Amerika v vojaškem pogledu nepremagljiva, pa naj vietnamski komunisti v gverilski vojni dosegajo še tako zavidne uspehe.

Eden je svojo zamisel o mednarodni politiki v vzhodni Aziji že parkrat javno obravnaval. Sedaj ji je dal zelo konkretno obliko. Amerika jo bo načeloma gotovo odobravala. Vprašanje je pa — to predvideva tudi avtor —, ali se bo Rusija mogla odločiti za tako zunanjo politiko, ki bi pomenila prelom z njeno dosedanjo smerjo.

Rusija ima namreč ravno sedaj vse polno težav v komunističnem svetu, grmadijo se ji pa tudi težave med njenimi prijatelji in zavezniki v svobodnem svetu. Vsaka sprememba v njeni "vietnamski" politiki bi bila dreganje v sršenovo gnezdo splošne komunistične mednarodne politike. Zdi se pa, da vsaj zaenkrat v Kremlju še ne bodo našli poguma, da pristanejo na Edenov načrt, akoravno ga morda na tihem odobravajo.

Iz Clevelanda in okolice

Uspešno končal študije—

Mr. Michael Kolar Jr., 1338 Summit Avenue, Lakewood, sin Mr. in Mrs. Michael Kolar z E. 71 St., je nedavno uspešno branil svojo dizertacijo iz jedrske fizike na Case-WRU in dobil naslov doktorja. Po en dan na teden poučuje fiziko na Case-WRU, zaposlen pa je redno pri NASA. Mladi doktor je star šele 28 let, je poročen in ima 4 otroke. Njegov oče Michael Kolar je že preko 40 let zaposlen v tiskarni AD, zadnjih 10 let kot njen upravnik. Mlademu doktorju, pa tudi njegovi družini in staršem iskrene čestitke!

Seje—

Društvo Collinwoodske Slovenke št. 22 ADZ ima jutri, v sredo, ob 7.30 sejo v Slov. domu na Holmes Avenue.

Klub slov. upokojencev na Holmes Avenue ima jutri ob dveh popoldne sejo v Slov. domu na Holmes Avenue. Po seji bo predsednik J. Jerkič kazal slike iz Slovenije. Na seji bo tudi priložnost za nakup vstopnic za veselico 4. februarja.

Društvo sv. Ane št. 4 ADZ ima jutri ob 7.30 zvečer redno sejo v navadnih prostorih. Po seji zabava!

Iz bolnice—

Rojak John Rebolj, 18220 East Park Drive, se je vrnil iz bolnice po 33 dneh zdravljenja in se zahvaljuje za obiske, darila in pozdrave.

Zadušnica—

Jutri ob 8.15 bo v cerkvi sv. Vida sv. maša za pok. Ano Pozun ob 30-dnevnici njene smrti.

Nov odbor—

Podr. št. 47 SŽZ ima za l. 1968 sledeči odbor: duh. vodja rev. F. Baraga, čast. predsed. Terezija Bizjak, predsed. Jennie Gerk, podpredsed. Mary Sholar, taj. Jennie Pugely, 10724 Plymouth Ave., Garfield Hts., O., tel. 587-4230, blagaj. Antonia Dolinar, zapis. Jennie Praznik, nadzor. Anna Kresevic, Anna Christofek in Stefania Mahnich; zastopnica za vse SND Anna Kresevic, namestnica Jennie Pugely, za skupne podružnice Jennie Pugely. Seje so vsak 2. mesec začenši s februarjem na 2. nedeljo v mesecu ob dveh popoldne v SDD na 10814 Prince Ave.

Burke letališče bodo razširili—

Sinoči je na seji mestnega sveta E. Turk, zastopnik 23. varde, načelnik odbora za letališča, napovedal zasliševanje o možnostih in načrtih za modernizacijo in razširitev letališča Burke ob jezeru.

Čombe bo izpuščen

ALŽIR, Al. — Predsednik Boumedienne se je odločil, da ne bo izročil bivšega predsednika kongoške vlade M. Čombeja Kongu , kjer je bil Čombe 13. marca lani obsojen zaradi veleizdaje na smrt. Ko je letel 30 junija v privatnem, najetem letalu iz Španije proti Balearom, je bil ugrabljen in prepeljan v Alžirijo.

Kongoška vlada je zahtevala izročitev Čombeja in nekaj časa je vse kazalo, da bo do te prišlo. Tihemu prizadevanju Čombejevih prijateljev, pa tudi nasvetom treznejših afriških vodnikov je uspelo pripraviti Alžirijo do končne odklonitve kongoške zahteve.

Zanesljive vesti iz vladnih krogov trdijo, da bodo Čombeja v bližnji bodočnosti pustili iz ječe in ga pognali iz dežele.

AMERIŠKA DOMOVINA
AMERICAN HOME
6117 St. Clair Ave. — HEnderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:
Za Združene države:
$16.00 na leto; $8.00 za pol leta; $5.00 za 3 mesece
Za Kanado in dežele izven Združenih držav:
$18.00 na leto; $9.00 za pol leta; $5.50 za 3 mesece
Petkova izdaja $5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:
United States:
$16.00 per year; $8.00 for 6 months; $5.00 for 3 months
Canada and Foreign Countries:
$18.00 per year; $9.00 for 6 months; $5.50 for 3 months
Friday edition $5.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

83 No. 6 Tuesday, Jan. 9, 1968

Alžirska tragedija

Še zmeraj velja pravilo, da se politične krize merijo po velikosti in važnosti države. To velja tudi za Afriko. Tam so na primer krize v Kongu ali Alžiriji pomembnejše kot pa krize v Dahomeyju ali Čadu. V Afriki imamo zato le tri države, ki s svojimi krizami razburjajo svet: Kongo, Alžirijo in kmalu tudi Nigerijo.

Alžirska kriza ni od včeraj. Začela se je že takrat, ko so se v Alžiriji pojavili prvi partizani in skušali rušiti oblast francoske okupacije. Francija je dolga leta branila svoje postojanke, toda brez uspeha. Tekom let so se partizani tako okrepili, da je De Gaulle sklenil z njimi mir po njihovih pogojih.

Ni pa bilo vse zlato, kar se je svetilo na partizanski strani. Tudi v njihovih vrstah in vrstah njihovih simpatizerjev so se pojavljali voditelji, ki so gledali le na svojo bodočnost in mislili, da so samo oni poklicani, da vodijo narod do zmage. Takih voditeljev se je tekom let nabralo kakih 10. Seveda so se takoj začeli krepko prepirati, pa tudi preganjati med seboj. Polovica od njih je izginila v zasebno življenje ali pa na oni svet še pred koncem alžirske vstaje. Vsi drugi so se pa pulili za oblast, vsak na svoj način.

Na bojnem polju so po zmagoslavni revoluciji ostali le trije: Ben Bella, Boumedienne in Zbiri. Prvi se je skopal na oblast Ben Bella. Je to sila spreten politik, dober demagog, izvrsten govornik in prikupen človek. Svoje nasprotnike je spravil izpod nog na različne načine. Nekateri so tako ali tako pomrli, drugi so morali bežati v tujino, tretji so se pa lahko sončili v milosti novega diktatorja. Ben Bella je bil slab administrator, zato se je pa rad vdajal politični domišljiji, posebno ga je veselila mednarodna politika. Tam je hotel nekaj veljati. Zato je zanemarjal do take meje domače posle, da so z njim nezadovoljni celo njegovi prijatelji in sodelavci, med njimi tudi Boumedienne in Zbiri. Kot se za Afriko spodobi, je bila nezadovoljnost tudi povod za zaroto, ki sta bila v njej vodilni osebnosti ravno Boumedienne in Zbiri. Zbiri je celo sam, osebno aretiral Ben Bello in ga odpeljal na deželo v hišni zapor, kjer živi še danes.

Oblast je prevzel Boumedienne in takoj vpeljal svoj režim, ki se je zelo razlikoval od Ben Bellinega. Dočim je pod Ben Bello šlo vse bolj "po domače", je Boumedienne skušal vpeljati red v javno upravo in gospodarstvo. Ni imel dosti smisla za študentovsko domišljijo in ne za študentovske ideale. Ni imel razumevanja za partizanske želje in načrte, hotel je postaviti na vsako mesto sposobne ljudi in se pri tem ni preveč oziral, ali imajo zasluge za revolucijo ali ne. Tudi delavskim unijam ni dovoljeval nobenih pretiranih političnih potez. Skratka: sam je zelo skromen in redkobeseden, delaven in podjeten in je hotel po svoji podobi tudi preustvariti alžirski narod. Na koga se je pri tem opiral? Predvsem na tako imenovano "zunanjo armado", to je tiste uporniške čete, ki so jih uporniki organizirali še med revolucijo v Tuniziji in v Maroku z namenom, da bi po zmagi revolucije zasedle deželo in tam takoj vpeljale nov red, dočim bi "domača armada" šla v zaslužen pokoj. Domača armada je obstojala iz partizanov, teroristov in terencev ter uporniške varnostne službe in je nosila na svojih plečih vso težo revolucije, dočim so "zunanje čete" lepo sedele na tujem in čakale na konec revolucije. Je torej razumljivo, da se domače in zunanje čete niso nikoli lepo gledale in se verjetno še danes ne.

Boumedienne se je torej oprl v glavnem na "zunanjo armado" in pri tem zanemaril stike z domačimi četami, partizani, delavci, študenti in inteligenco. Vsi ti so vedno težje prenašali njegov režim. Težko ga je prenašal tudi Zbiri. Ker mu je uporniško delo prirojeno, se je hitro znašel v vrtincu nove zarote proti Boumediennu. Vsi znaki kažejo, da je Boumedienne vedel, da se nekaj pripravlja. Zato je pazil na svojega "prijatelja" Zbirija in na njegovo početjanje. Le to mu je omogočilo, da je Zbirijev upor, ki se je začel sredi decembra in trajal le par dni, hitro zatrl. Zbiri je zbežal. Boumedienne je porabil to priliko, da je polovil in zaprl celo vrsto svojih nasprotnikov. Kaj bo napravil z njimi, še ni znano. Verjetno je, da se bo skušal z njimi pobotati.

Prva stvar, ki jo je Boumedienne po zadnjem uporu napravil je, menovanje Kaida Ahmeda za voditelja FLN (Alžirske osvobodilne fronte). Kaid je dobil nalogo, da spravi vanjo vse nezadovoljne organizacije, pred vsem delavske, partizanske in študentovske, in da potem preobrazi FLN po Boumediennovih načrtih, kajti FLN naj ostane še naprej edina alžirska politična stranka. Kaid je šel takoj na delo. Prva poročila pravijo, da se je že pobotal z delavskimi, partizanskimi in študentovskimi voditelji in da se sedaj pogaja še z voditelji alžirskih kmetov. Pri tem je Kaid zelo radodaren, daje in dovoljuje vsakemu, kar zahteva. To bi utegnilo pomeniti, da se Boumedienne vendarle ne počuti preveč varnega na svojem položaju.

Morda ima prav. V Alžiriji vlada še zmeraj velika revščina. Nemogoče je za vsakega alžirskega diktatorja, da bi zadovoljil vse politične struje v deželi. Nezadovoljnih bo še zmeraj ostalo dosti in ti bodo testo, ki bodo iz njega bodoči zarotniki pekli svoj kruh. Kot njegovi predniki, ima tudi Boumedienne še dosti nasprotnikov, ki se trenutno nahajajo v političnem begunstvu. Ti ne bodo mirovali, samo sposobnega voditelja morajo dobiti. Morda je pa ravno v tem vsa Boumediennova sreča, da sposobnih puntarskih voditeljev sedaj primanjkuje tudi v Alžiriji.

* RAZGOVORI O POLITIKAH SO ZANIMIVI, kogar taki razgovori zanimajo. Sicer bi morali zanimati vsakogar, ker politike pač kolikor toliko zadevajo vsakega. Tisti, ki zanimanja za to odklanjajo in se jim umikajo in naj to poskušajo še tako, se tipljenju prizadetih po politiki ne izognejo, niti ne skrijejo. Politika jih najde, ker noben kot med narodi na zemlji ni skrit pred njo.

Kako?

Prav enostavno! Prav, ko mati jenja dojiti in nuditi hčerkam in sinčkom stekleničice z mlekom in jih začne učiti zajemati in jesti z žlico, je že čas tu, ko deželna oblast zahteva od odgovornih staršev, da jih morajo prijaviti in pošiljati v šole. Ko prebredejo nekaj let skozi te in ko začno dolge hlače nositi, jih že mati domovina pozove: Vojaško suknjo obleči, da vidim, kako ti bo pristojala! Komaj se privadi tej, ga življenje postavi nazaj in mu odkaže dolžnosti "gazde", z vsemi dolžnostmi in pravicami. Priliznjena "teta" Politika, mu da pravilnik v roke z vsemi določenimi predpisi: Delaj, kakor da boš večno gospodaril in živel tu na zemlji, vzgoji mi najboljši, ki moreš, nov rod, bodi točen plačnik davkov, ne godrnjaj kadar ji plačuješ in hvali Boga, da imaš ta privilegij in to priložnost! Ne godrnjaj in ne zabavljaj čez predpostavljene. Ti delajo, kar delajo v mojem imenu, ki imam besedo nad vsem in moje ime je "Mati Politika"!

Nekaka taka je politika že do posameznikov. A ni zadovoljna samo s to oblastjo. Razširja oblast tudi na družine, občine, okraje, mesta in dežele. Tam pa, kjer ji je dosti moči na razpolago, razširja svoj vpliv nad drugimi deželami in narodi in mnogokrat, če ji to ne gre in uspeva gladko, posega po "palicah" (orožju vseh vrst), da vsili in uveljavi njen vpliv. In kako sitna je včasih! Da bi se dopadla in prikupila, se oblači od dneva do dneva z drugimi krili — samo, da bi se dopadla in da bi bila in bolj prikupljiva in uspešna v zapeljevanju.

Taka je ta "stara teta" Politika!

Pustiti ji je treba, da varati in zapeljavati zna, še vse bolj, kakor je znal rogač pri Evi v raju!

Taka "teta" je v domači, deželni in tudi v svetovni politiki. Zato se ji ne more izogniti ne posameznik, ne skupine, ne narodi. Povsod je in vsaki zadevi ima njen nos in svoje prste. Vsakemu da čutiti, kake vrste "teta" je.

Seveda ni prav vsaka politika taka. Je tu in tam tudi poštene politike nekaj, a vedno manj, kakor pa one, poprej omenjene. To pa menda zato, ker politiko ljudje delajo. Zato pa ljudje smo sami odgovorni za vse to. Neki, ki jo povzročajo, da je taka, kakoršna je, drugi ker se ne zanimajo za njo.

To o politiki in politikah.

* NI DOLGO TEGA SMO SEDELI po večerji in se razgovarjali o sedanjih zmedenih političnih zadevah v Evropi, v Aziji in tu doma med nami v Ameriki.

Kam vozimo? Kam vozi Evropa? Kam vozi svet?

"Doma se prepiramo za stare grehe demokratov in republikancev," je dejal Čeh Svatek. Drugod izpostavljamo svojo kožo za druge, ki bodo nas v zahvalo le sovražili! Že zdaj delajo tako. V prvi svetovni vojni smo rešili Anglijo in Francijo, Italijo smo pa nagradili menda zato, ker je z Nemci bila proti nam.

V drugi svetovni vojni smo rešili vso zapadno Evropo pred nemškim nacizmom. Po isti smo postavili nazaj na gospodarske noge več ali manj skoro vse zapadne države.

Kako so se obnašali po prvi vojni proti nam? Kako po drugi in še zdaj? Kdor ima oči in kaj razsodnosti, lahko vidi, kako se obnašajo! Hvaležnosti ne kažejo. Francija pod De Gaullom je nam ukazala po grobo: "Šila in kopita poberite in pojdite, odkoder ste prišli!"

V Nemčiji nas trpijo, ker smo jim v korist na več načinov, posebno radi strahu pred Moskvo. Drugod tako, pa tako.

Anglež, kolikor jim nese.

Kaka podoba mednarodnih položajev bi nastala, če bi jutri počilo in bi nastala tretja svetovna vojna?

Kisli časi bi nastali. Proti vsemu komunističnemu svetu bi se morali Amerikanci najbrže sami bojevati. Vse glavne žrtve bi morali nositi sami.

Radi kakih okoliščin naj bi sklepalo tako? Okoliščin je več!

Na Anglijo se je zanašati le toliko, kolikor bi nevarnost ogrožala Anglijo samo.

Nemčija bi stala ob naši strani, dokler bi njen obstoj to zahteval, pa samo tako dolgo.

Francija (vsaj dokler jo De Gaulle vodi) ni naša zaveznica! De Gaulle je svoje vrste sebičnež! Naredila je takega užaljenost njegove aristokratske domišljavosti. Razlogi za to so v medsebojnih domišljavostih, obnašanjih in dogodkih med vodstvi angleških, ameriških in francoskih vojnih sil. Ker De Gaulle ni bil dovolj upoštevan (po njegovi sodbi namreč), zdaj hodi po njegovih lastnih potih ošabno, da nič kaj. Roji mu močno po glavi francoska aristokratska ošabnost — tako, da hodi prezirljivo na okrog z njegovim nosom. Zraven celo sanja o "Novi Evropi". Kakšni? V taki, v kakoršni bi imel tudi kak francoski Napoleon "nove vrste" glavno besedo. Skupni evropski gospodarski trg se mu je malo obnesel. Zdaj sanja o "Novi Evropi" — ki so pa le še sanje v njegovi glavi. Lahko pa pride v teh zmedenih časih tudi do takih poizkusov, po kakih takih dogodkih, kakoršni zdaj še nihče ne predvideva, niti ne pričakuje.

Če pride do tretje svetovne vojne — kaj bi čakalo v njej našo Ameriko? Gotovo velike žrtve. Kakšne zahteve? Gotovo bi branili z vsemi silami Pacifik in njene postojanke tam. Bi stala Japonska v takih razmerah ob strani? Je li pozabila, kako jih je dobila z ameriško palico v zadnji vojni?

Med tem bi bila ameriška moč raztrešena v Sredozemlju, v zapadni Evropi in še drugod. Če bi šlo vse po sreči po naših načrtih — yes! Kaj če ne?

Tu in v tem lahko nastane možnost za rojstvo neke "Nove Evrope". Vprašanje seveda kakega političnega modelnega tipa: ali po kroju moskovskega tipa, ali po kroju De Gaullovega (ali kakršen bo že v veljavi tedaj) tipa?

Velika vprašanja so to! Veljavnih točnih odgovorov na vse to, pa še nihče nima. Bodočnost jih bo povedala! Kedaj, to je drugo vprašanje.

Še to bi se dalo dostaviti k tem vprašanjem:

Ali mali narodi pričakujejo kaj takega, in če, ali se kaj pripravljajo za take morebitne politične pojave v Evropi? Ali ne prepuščajo vse velikim, češ, bodo že ti opravili za nas — sami pa v razmerah kakoršnih si čivkajo, kakor vrabci na požetih prosnih poljih pred jesenjo in zimo in se radi ali neradi zadovoljujejo, kar so jim na istih žanjice in mlatiči pustili?

R.

Brat umrl v Sloveniji

CLEVELAND, O. — V preteklem decembru je umrl v Ljubljani dr. France Hribar, univerzitetni profesor za patologijo na Medicinski fakulteti v Ljubljani in zdravnik na ljubljanski kliniki. Bil je znan strokovnjak in je učil že pred drugo svetovno vojno. Pri svojih predavanjih je rad uporabljal tudi ameriške strokovne knjige, med drugimi tudi delo dr. Karstnerja, bivšega profesorja WRU v Clevelandu, o patologiji.

Pokojni dr. Fr. Hribar je zapustil v Clevelandu brata Bartholomewa na 954 E. 144 St., v Painesvillu pa brata Matthewa Hribarja. Obema naše sožalje!

AD

Darovi za Slovensko kapelo v Washingtonu

Narodno svetišče Marijinega Brezmadežnega spočetja

CLEVELAND, O. — Od zadnjega poročila se mi je nabralo toliko pošte, da mi je nemogoče vse sproti poročati in vas prosim, da malo potrpite, če niso vsa imena darovalcev takoj v listu. Vsi boste prišli na vrsto, prav nobenega ne bomo prezrli. Z veseljem sporočam, da smo že prekoračili 22 tisočakov. Naši rojaki širom Amerike se v resnici zanimajo za to podvzetje. Iz male slovenske naselbine v Forest City, Pa., sem prejel prav lepo vsoto $620, v kar so prispevali naslednji:

Posamezne članice podr. št. 7 SŽZ so zbrale $139.

St. Joseph Church, kjer župnikuje Rev. Andrew J. Krusinski, je darovala $100.

Po $50: društvo Sloga št. 45 SNPJ.

Po $25: Društvo Sv. Ane št. 120 KSKJ, Alice Kane.

Po $10: Josephine Kovačič, Mary in Angeline Cerar, Mr. in Mrs. Louis Pučnik, Neimenovana, John Shivatz, John Tagler.

Po $5: Mrs. Celia Pavalovich, Mr. in Mrs. Al Kazlauskas, Julia Hrvatine, Josephine Sever, Mary Burshnick, Margaret Burshnick, Robert Burshnick, John Bervar, Mollie Yusavage, Joseph Debevec, Mary Sivic, Joseph Macek, Mr. in Mrs. John Lesjak, Mr. in Mrs. Joseph Sukinek, Mr. in Mrs. Frank Bostjančič, Theresa Hanley, Angela Orasin, Mary Marinchick, Rose Chesnik, Rose Mihevec, Leopolda Kobilsek, Rose Markel, Katherine Franceski, William Burshnick.

Po $6: Louise Pucnik.

Po $3: Mr. in Mrs. John Pierzga, Katherine Zigon, Angela Gliha, Anna Cempre, Frank Bedine, Mr. in Mrs. Thomas Janezic, Rose Paterlin, Mr. in Mrs. John Sisko, Mr. in Mrs. Raymond Femec, Mr. in Mrs. Anthony Oven, Mr. in Mrs. Geo. Murnock, Lucia Jerin, Mr. in Mrs. Joseph Pantzer, Mary Hodnik, Mr. in Mrs. Frank Orasin.

Po $2: Mart Ostanek, Josephine Grdine, Rudolph Strekel, Mrs. Anna Opeka, Anthony Vauter, A Friend, Louis Zefran, Anna Blodnikar, Mr. in Mrs. Joseph Ostanek, Leona Ostanek, Mr. in Mrs. Wm. Kozlevcar, Wm. Mihevec, Anna Longer, Frank J. Opeka, Mary Selinsky.

Po $1: Mildred Hodnik, Margaret Skorbetz, Julia Chesnick, Frances Jaklic, Frances Jereb, Rose Novak, Stanley Meheltz, Anthony Yogrich, Joseph M. Meheltz, Agnes Erzen, Mrs. Paul Polesnak, Leon Kovacic, Mrs. Mary Tomažič, Mary Tomažič, Mrs. Mary Miklaučič, Matilda Omahen, Mary Mozer, Louis V. Jerin, Mary Miklaučič in Josephine Suhadolnik.

Iz Slov. pisarne v Clevelandu, Ohio, sem prejel $74, na darovalcev so bila že priobčena. Sedaj sem pa zopet prejel $121.20. Prispevali so:

Po $25: Slovenski športni klub.

Po $20: Jože Dolenc, Josephina Selic.

Po $10: Jernej Slak, Manca Presa, Lojza Presa.

Po $5: Drago Udovic, Janez Mrzlikar.

Neimenovana $14.20 in Anton Kosir $2.

St. Mary's Court No. 1640 C. O. F. Cleveland, O. Poslal Mr. John Petric. Prispevali so:

Po $25: Mr. in Mrs. Paul J. Hribar.

Po $20: Mr. in Mrs. Karl Zajec.

Po $10: sodnik August Pryateil, A.J. Germek, Mr. in Mrs. Edward L. Lah, Mr. in Mrs. Stephan Stefancic.

Po $6: Frank Mlinar.

Po $5: Mr. in Mrs. Felix Korosec, Mr. in Mrs. Frank J. Sustarsic, Max Jerin, John L. Barbick, B. J. Hribar, Albin Strohen, Mr. in Mrs. Frank Doles, Frank Narobe, Mr. in Mrs. John Spilar.

Po $3: Mr. in Mrs. Joseph A. Jerse.

Po $2: Rudolf, Veronica, Timonthy Petric, Major in Mrs. John A. Petric, Mr. in Mrs. John Buchanan. Po $1: Mrs. J. E. Turk.

Nečlani so prispevali: Mr. in Mrs. Anton Novak $20, Mr. in Mrs. Rudy Perdan $3.50, Mrs. John Petric $2.

Oltarno društvo sv. Vida, Cleveland, O. Nabrala Mrs. Mary Otoničar od posameznih članic. Prispevale so:

Po $5: Anna Marinsek, Mary Kovačič, Mrs. Zdešar, Mrs. Zakrajšek, Neimenovana, Angela Železnik, Mary Mesojedec.

Po $3: Josephine Poles.

Po $2: Eleanor Gross, Frances Majer, Angela Trdan, Mary Fracnik.

Po $1: Jean Turk, Anna Zalar, Dorothy Strniša, Cecilia Znidarišč, Jennie Tutin, Mary Može, Marija Zorenc, Mary Malenšek, Mary Muniza, Mary Marinko, Anna Zalnik, Mary Zorenc, Ivana Hersigar, Anna Hočevar, Mrs. Ovsenik, Pauline Stampfel, Mary Maglič, Mary Živoder, Josephine Škrajnc, Anna Tomšič, Anna Svigel, Mary Hace. Preostanek od zabave $32.

Podružnica št. 25 SŽZ $100 in od posameznih članic nabrala Mrs. Mary Otoničar $102. Prispevale so:

Po $25: Mary Otoničar.

Po $10: Neimenovana, Jennie Stefančič, Frances Grignor.

Po $5: Frances Zakrajšek, Mary Kolegar, Mary Skuly, Mary Jeršan.

Po $3: Annie Furlan.

Po $2: Frances Philips, Josephine Golinski.

Po $1: Molly Deželan, Anna Tomšič, Mary Maglič, Pauline Stampefl, Mary Zarenc, Mary Moze, Magdalena Zajc, Ana Zalar, Dorothy Strniša, Antonia Mihevc, Ana Milavez, Vicki Faletic, Agnes Kosec, Frances Rolik, Anna Jakšič, Nettie Kalis, Mary Peterlin, Mary Telic, Gennie Drobnic, Annie Otoničar.

$20 je prispevala Podružnica št. 14 SŽZ v Euclidu, Ohio.

Iz New Yorka sem prejel: $100 Mr. in Mrs. Leo Mauser; $25 Dr. Zdravko Kalan; $10: Geoffrey B. Pezdirc.

G. Matthew Roesman pa mi je zopet prinesel $335, kar so prispevali:

Po $100: Michael Telich.

Po $25: Robert Novak, Mrs. Bertha Lobe, Mr. in Mrs. Branko Pfeifer.

Po $20: Milan Pavlovčič, Ignacij Zupančič, Matej Hočevar.

Po $10: Ančka Debevc, Milan Dolinar, Jože Sojer, Jože Križman Sr., Jože Križman Jr., Rudy Lekšan, Branko Pogačnik.

Po $5: Rudy Merc, Franc Petek; posebno pohvalo pa zaslužijo Kuharjevi Lojzi, Franci, Stanko in Bogomir, ki so še vsi mladoletni, pa so si od svojih malih dohodkov pritrgali in je vsak daroval pet dolarjev za Slovensko kapelo.

Po pošti pa smo prejeli naslednje prispevke:

Po $100: Skupne podružnice SŽZ v Clevelandu, Frances Stanger, Frances Bogovich, Društvo sv. Cecilije št. 37 SDZ, Društvo St. Aloysius No. 42 KSKJ, St. Ann's Society No. 208 KSKJ, Podružnica št. 57 SŽZ Niles, O., Rev. Joseph Cvelbar, Bridgeport, Plesna skupina Kres, Cleveland, Anthony Colnar in mati Frances Barman, St. Joseph Soc. No. 12 KSKJ, Vadlig, Pa.; Frank J. Gospodaric, Društvo sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ, Rt. Rev. Msgr. Louis B. Baznik, Rev. Matthew Kebe, Društvo Valentin Vodnik št. 35 SDZ, Secret Heart of Jesus Society No. 70 KSKJ, Jennie Kuhel, Anton Skoff, St. Louis, Mo.; St. Patrick Lodge No. 250 KSKJ, Društvo Anton Martin Slomšek št. 16 SDZ, Rev. Anthony Kovačič, Abermale, N.C.

(Dalje prihodnjič)

F. A. Turek

Mogočno porečje

V reko Mississippi in njene pritoke se odteka voda s 40% površine ZDA.

KANADSKA DOMOVINA

Iz slovenskega Toronta

PO PRAZNIKIH

Srečno so minuli božični in novoletni prazniki in kar naenkrat smo se znašli v letu 1968. Marsikdo je vzdihnil: "Vse lepo tako hitro mine." Kaj pa je tisto "lepo"? Lučke smrekice, okrasi, božične karte in voščila, okusna hrana, mnogo pijač, obiski, prosti dnevi, veselice . . .? Če je bilo vse to vsebina in zunanji okras praznikov, potem ima prav tisti, ki je po Novem letu izjavil: "Hvala Bogu, da je vse mimo."

Prav ima prijatelj, ki mi piše iz Evrope, da smo Božič preveč obdali z idiliko. To se pravi, da se pod pojmom Božiča predstavljamo samo še gornje okraske, ki se svetijo, ki jih pijemo in jemo ter nas razveseljujejo. "Toda Božič je praznik učlovečenja, nadaljevanja tega je pa v cerkvi, samo da je tu milost v grešnih posodah." Tako pravi pismo in še dostavlja: "Cerkev nas uči o resničnem življenju; takoj po Božiču namreč praznuje prvega mučenca. Sv. Štefan je moral umreti — kamenjan —, ker ga niso sprejeli." Ali ni ta mučenec kot poziv današnjim dnem: Boj proti zlu; ta boj bo namreč trajal vse dotlej, dokler bo človeštvo romalo proti svojemu cilju. Kaj pa je največje zlo 20. stoletja? Materijalizem in njegova organizirana oblika komunizem. Ta in njegovi privrženci so danes polni besed o miru; toda le o miru, ki bi ga oni narekovali in izsilili. Boj proti zlu je nujen delež človeštva in ta boj bo trajal do konca dni; mir, pravi in resnični in trajni bo torej nastopi šele, ko bo dokončno zmagalo Dobro in bo za vedno poraženo zlo.

TRI LUČKE V SREDNJO AFRIKO

V srednji Afriki leži nova država Čad in sicer zapadno od Sudana in južno od Libije. V tej državi je mesto ali verjetno samo vas z imenom Karlongo. Tam deluje Slovenka, sestra M. Sylvester. O njej je bilo na tem mestu že nekaj napisanega. Blagajničarka Baragovega misijonskega krožka v Torontu ga. Marija Kramar je tej sestri poslala pred časom zavoj, v katerem so bile tri petrolejke, nekaj blaga in sukanca, dva dolarja in še nekaj drobnarij. Po dolgem času je sestra le dobila vse to in je bila vsega neznansko vesela. Naj kar sama pove, kaj je tisti zavoj zanjo pomenil in kako veliko dobroto ji je izkazala ga. Kramarjeva. Izvleček iz pisma se glasi:

Draga in cenjena gospa! Ne vem, s čim bi začela. Za pismo in dva dolarja bi se Vam morala zahvaliti že pred tremi tedni, pa sem čakala, ker sem vedela, da je dragoceni zaboj nekje na poti. Končno je prišel v petek zvečer. (Pismo je bilo napisano 12. nov. 1967. Opomba por.). Sveta nebesa! Kakšen zaklad! In s kakšno ljubeznijo je bil zavojček pripravljen in zavit! Tako mi je bilo vroče, ko sem ga odpirala, malo zaradi vročine, ker imamo 40°, še veliko bolj pa, ker je bil tako dobro zaprt in še me je bilo strah, da kaj razbijem.

Če bi Vam mogle reči, kako smo bile vesele, ko smo videle, kaj je notri. Pri veliki svetilki smo že sinoči najprej večerjale, potem pa pele večerni oficij. Davi smo pa nastavile eno malih svetlk k Najsvetejšemu. Tako je lepa! Druga bo pa najbrže odšla z enim očetom, ki je sedaj tukaj in bo odšel v neko vas na drugo stran gore ob vznožju katere smo me. To vas on obiskuje že več kot eno leto. Sedaj se pa pripravlja tam postaviti cerkvico. Oh, saj ne bo bogata, niti velika. Zdaj so tam šele štirje katoličani in bo zgrajena iz suhega blata. Ljubi Bog bo pa le vidno stanoval v tej tako revni vasici. Koliko vasi je pa, ki ne bodo imele te sreče. Ta oče kroži 150 km naokoli, ker ni duhovnika, ki bi se mogel za stalno naseliti. Dela je veliko, delavcev pa malo! Molimo k Gospodu . . ."

Drugič bom pa navedel, kako je uporabila dobra sestra blago, sukanec in šivanke, ki jih je prejela. Kaka dobrota je zanjo vsak kos blaga! Iz teh vrstic je in bo razvidno, kako bi vsakdo, ki živi v Kanadi ali Združenih državah lahko neizmerno pomagal tem našim dušam, ki po Afriki in drugih delih sveta iščejo duš za Boga.

Misijonski poročevalec

KNJIGA, KI BI MORALA BITI ŽE RAZPRODANA

Poročila povedo, da še več sto izvodov knjig "Škof Rožman" čaka v tiskarni, da bo kaka roka segla po njih. Nekateri namreč že sprašujejo, kdaj bo izšel drugi del življenjepisa pok. škofa Rožmana. Pa bi bilo le dobro, da bi prvi del bil najprej razprodan, če ne si pisatelj ne bo upal začeti s pripravo drugega dela. Svobodni Slovenci bi morali narediti vse, da bi to knjigo pokupili, jo brali, dali brati še drugim, zlasti našim otrokom in o njeni vsebini premišljevali.

Koliko je v svobodnem svetu slovenskih duhovnikov, ki jih je bil pokojni dr. Gregorij Rožman škof; mnogim tudi osebni dobrotnik. Kaj ne bi mogli ti ponesti njegovega življenjepisa med svoje rojake, v slovenske d o m o v e ? Koliko krajev je v Kanadi, U.S.A. in v Argentini ter tudi v Evropi, kjer je pokojni škof misijonaril: učil, utrjeval v dobrem in kazal pot! Ves je gorel za slovenske ljudi, za narod je živel in delal in se mu vsega dal. S smrtjo take osebnosti, kot je bil škof Rožman ne more biti konec njenega vplivanja.

Škof Rožman je tudi mrtev narodu pridigar, zgled, vzpodbuda in ne nazadnje opora in opomin. Živimo v dneh, ko nas spremlja živa potreba po vsem tem. Saj smo priče, kako mnogi omahujejo proč od njegovih potov in mu z neznačajnostjo plačujejo njegove dobrote. Slišijo se glasovi, da bi škofa Rožmana morali postaviti na oltar, da je bil svetniška osebnost. Prišel bo čas, ko bodo njegove knjige, njegovi življenjepisi redkost. Naj bi danes segel po tej knjigi vsakdo, ki je škofa Rožmana poznal in tudi vsakdo, ki ga želi poznati. Čim prej bomo razprodali prvi del, tem preje bomo dobili drugega, ki bo še neprimerno bolj zanimiv.

KATOLIŠKO PREBIVALSTVO V ONTARIJU

Pred časom je na tem mestu neki K.S. objavil dva članka o verstvih v Kanadi. Članka sta bila samo nekak hiter pregled vseh verskih skupnosti brez kakih posebnih podrobnosti. Ker je katoliška vera po številu vernikov najmočnejša, je prav, da se seznanimo z njeno organizacijo malo bolj podrobno.

V pokrajini Ontario je blizu dva milijona katoličanov. Ti imajo 15 škofij, med katerimi je največja torontska nadškofija. Ta ima 610,000 vernikov. Glava nadškofije je nadškof-kardinal, ki ima pomožnega nadškofa in še dva škofa: James Charles Cardinal McGuigan, nadškof coadjutor P. F. Pocock, pomožni škof F. V. Allen in pomožni škof F. A. Marrocco. Nadškofija ima 154 župnije in 26 misijonov, 289 škofijskih duhovnikov, 370 redovnih duhovnkov, 156 bratov n 1366 sester.

V Torontu je pa tudi sedež eparhije, katoličanov vzhodnega obreda. Njihov škof je Isidore Borecky. Njegov pomožni škof pa je Mihael Rusnak. Eparhija šteje 50,000 vernikov in imo 94 župnij in misijonov, 74 svetnih duhovnikov, 34 redovnih, 74 sester in 13 bratov.

Druga največja škofija v Ontariju je London, ki ima 244,419 vernikov. Ti so razdeljeni na 170 župnij in misijonov in imajo 278 svetnih duhovnikov, 142 redovnikov, 43 bratov in 1136 sester. Njihov škof je G. Emmett Carter. Drugič pa še na kratko o drugih škofijah v pokrajini Ontario.

Por.

Vabilo na občni zbor Hranilnice in posojilnice J. E. Kreka

TORONTO, Ont. — V nedeljo, 28. januarja, ob 2.30 popoldne bo v Slovenski cerkveni dvorani na 609 Manning Ave. 15. redni občni zbor Hranilnice in posojilnice J. E. Kreka. Vabljeni ste, da se v čim večjem številu udeležite tega zbora. Kot prejšnja leta bodo člani imeli tudi letos priložnost odločati, kako naj se razdelijo dohodki preteklega leta.

Razumljivo je, da so za vlagatelje predvsem važne obresti, za izposojevalca pa poseben popust (,rabat). Zato ne zamudite važnega popoldneva in pripeljite na občni zbor tudi svoje prijatelje.

Za člane je udeležba na občnem zboru dolžnost, gostje pa so zelo dobrodošli. Imeli bodo priložnost spoznati poslovanje Hranilnice in posojilnice J. E. Kreka med Slovenci v Torontu in New Torontu in okolici.

Odbor

GRUPNA POTOVANJA iz Kanade ali USA

Javite nam približni datum in dobo, ki si jo želite. Poštnoobratno boste dobili informacijo za grupe iz New York, Toronta ali Montreala. Presenečeni boste nad nizkimi cenami kanadskih grup.

Imamo tudi cenena grupna potovanja iz Ljubljane v Toronto ali USA.

Rent a car za $5. — Vam pripeljemo automatic auto po $6 na dan v Ljubljano.

World Travel Service Ltd.

258 College St. P. Urbanc
Toronto 2b WA 2-4161

Gramofonske plošče

SLOVENSKE IN DRUGE
uvožene iz starega kraja.
Največja izbira na tem kontinentu!
Zahtevajte brezplačne kataloge v svojem jeziku!

COMET RECORDS
555 St. Clair Ave. W.
Toronto, Ont. Canada

Tudi zemlja mora živeti

Vlak se je enakomerno, leno pomikal; kot da se mu nikamor ne mudi, da ne bo zakasnil niti minute. Martin je sedel v dokaj zanemarjenem kupeju. Zamišljeno je zrl skozi motne šipe, po katerih so drsele debele kaplje, se prelivale druga v drugo in pospešile gradnjo svoje vijugaste steze. Iz dolgočasja je globoko zehnil in stegnil roke visoko nad glavo. Nasproti njega je sedel starček, ki so mu leta in delo vgradila globoke gube, ter vlekel staro čedro. Pogledal je Martina, zakašljal in se nemo zamislil:

'O, jej, kak korenjak! Sama moč ga je. Kje so časi, ko sem bil jaz njegovih let?! Takrat, hm . . . s Tinco sva prevrnila marsikatero brazdo. Celo Gomilo in Reber sva preorala. Delalo se je, delalo! Vzgojila sva Janeza, Mateja, Vero, Milana in Anico. Da, ti otroci!

Vsak po svoje - doma pa nikogar! Gomila in Reber sta zopet v pušči. Gorje pa tako! Ko bi vsaj Tinca še živela . . . Pa kaj? Bog ji daj večni mir in pokoj!" Z velikim, pomečkanim robcem si je obrisal oči, stresel pepel iz čedre in zopet zakašljal. Čas beži, spomini pa le ostanejo! O ja, posebno Janez se ga pogostokrat spomni. V pismu mu pošlje kak tisočak za tobak. Otroci so zlati!

*

Vlak se je sunkoma stresel in ustavil. Martin je stopil z oguljenim kovčkom na vlažen peron. Popravil si je šal in že od daleč pomahal Petru, prijatelju, ki ga je čakal. Močno sta si stisnila roke. "No, no, Martine, končno si se le odločil in prišel. Prav je tako. Kaj boš doma, ko ni od nikoder ficka! Samo "grablje"! Delaš od zore do mraka; hočem reči, prav nobenega življenja ni!"

Martin ni rekel ničesar. Bilo mu je težko, saj je doma pustil bolehno mater in sestrico Majdo, ki obiskuje komaj tretji razred. Skrbelo ga je, kako bosta urejevali njive, hlev in Gorico, kjer so rasle stare trte. O, saj jima bo rad pomagal; vsaj toliko, da bosta plačevali davke.

*

Tujemu kraju se je brez težav kmalu privadil. Delo v tovarni ni bilo sicer lahko, a ko je prišel v majhno podnajemniško sobico, se je zleknil na kavč, prižgal cigareto in poslušal narodne pesmi. Rad jih je imel, kot njegov pokojni oče Matija. Posebno te so mu ležale globoko v srcu "Kje so tiste stezice, ki so včasih bile" ali "Po jezeru bliz' Triglava", pa "Katrca, Katrca vzemi mene!"

*

V četrtek je pismonoša potrkal na njegova vrata. Pismo je napisala Majdica. Bilo je skromno, črke okorne, velike, prevelike:

Dragi bratec Martin!

Prosim Te, pridi domov! Čaka Te dom. Mama je hudo bolna. Sama pa ne morem vse narediti. Včeraj nisem odšla v šolo. Saj boš prišel, ali ne?

Poljublja Te
Majdica in mama

Martina je stisnilo pri srcu; dušilo v grlu. Pogoltnil je solze in stopil na prvi vlak.

Čim bliže je bil domu, tem težje mu je bilo. Veter in dež sta že po svoje prikrojila slamnato streho na skednju. S tresočo roko je prijel za zarjavelo kljuko.

'Martine, Martine! . . . Samo, da si prišel!" Majdica se ga je z jekleno močjo oprijela. Martin pa je nemo stopil k materini postelji in izročil darilo: ruto, nogavice, copate. Dolgo jo je brez besed držal za roko in gledal, samo gledal. Mati je zadrževala solze. Oči so se ji skrile nekam daleč v čelo in prve globoke gube so pričele brsteti na čelu. Izpod rute se je prikazal pramen pepelnato sivih las. Sin je občutil, da ima mati žuljave, koščene roke, a kljub temu je iz njih izhajala ena sama toplina — nežnost.

"Martine, saj ni tako hudo!" S težavo se je nasmehnila. "Bo že bolje, ko se bo prikazalo sonce. Majdica je tako pridna! Naj te nikar ne skrbi preveč! Le delaj, da boš sam lepše živel! Pa kaj trosiš denar za naju! Bova že nekako, saj nama ničesar ne manjka; le, da bi mi Bog zdravje dal."

Več ni mogla. Oči so se ji zameglile in na uvela lica je privrela tista grenka voda, ki ji pravimo solze. Toplo je objela sina in se izmučena naslonila nanj.

"Mama, mama, kako rad te imam! Samo moja si! . . . In jutri bo sonce! Mora biti! Boš videla mama, sonce bo."

In res je bilo sonce; toplo, bogato — pa zopet dež. Jesen je bila razkošna. Bog je dal dobro letino . . . Prvi sneg pa je ovil Martinu okoli ovratnika črn, svilen trak in pokril Majdico v črno, volneno ruto.

*

Martin se je vrnil na delo v tovarno, Majdico je vzela teta, zemlja pa čaka, počiva, hrepeni po plugu — po življenju. Tudi zemlja mora živeti!

Kastelic Marjeta

"Moose" banket

SCARBORO, Ont. — Sporočamo, da bo tradicionalni "moose banket", ki ga vsako leto priredi Slovenska telovadna zveza, v soboto, 3. februarja in ne, kot je bilo preje objavljeno. Datum je bil spremenjen po seji Slovenskega doma, ker so se pojavile precejšnje težave.

Igral bo orkester Lebar. Listke dobite naprodaj pri odbornikih STZ, lahko pa tudi kličete tel. 261-6383.

Društvo se opršča vsem zaradi spremembe datuma, za katero vzroki niso bili pri nas in ne v naši moči.

V okolici Toronta je sedaj zapadel s n e g in smučarski šport je zopet zaživel. Vsa smučiščaz vzpenjačami so v obratu.

Cilj našega letošnjega banketa je tudi: zbrati sredstva za lastno vzpenjačo, ki naj olajša slovenski mladini gojitev smučanja.

STZ-Toronto

Dragi Dobrovčani!

TORONTO, Ont. — Dragi dobrovski romarji in darovalci za obnovo Marijinega svetišča — starodavne božjepoti na Dobrovi pri Ljubljani! Nekako 14 dni pred Božičem sem prejel od g. župnika na Dobrovi prof. Antona Modra pismo, v katerem me prosi, naj objavim v časopisu v njegovem imenu voščilo za praznike in Novo leto vsem dobrotnikom, dobrovskim romarjem, Dobrovcem in njihovim sosedom.

Ker me je ravno ob tem času zagrabila huda — topa bolečina v desni nogi od kolka do členka — protin-išias (župnik Kneipp je imenoval to bolezen vnetje bedrnih živcev). Tukaj jo imenujejo "Pinched Nerve", kar se mi pa vidi, da ni prava pogruntacija. Kaj pravzaprav je to, menda še zdravniki točno ne vedo. Ko me je pred 35 leti to napadlo, mi je dr. Puc predpisal 7 hlač. To se reče: gretje, gorkota. Tukaj mi je sedaj zdravnik predpisal mirno ležanje na trdi postelji (deski), dokler se ne izboljša. Vsega vranča so že znašli v teh letih, le za to bolezen nič! Zdi se mi celo, da je bil oni nasvet izpred 35 leti dr. Puca bolj pameten, kot nasvet tukajšnjega zdravnika. Res da sem moral takrat poprositi nekaj hlač na posodo, kar ni bilo prijetno, zlasti, ker je bilo težko dobiti tako obilne, da sem jih mogel porabiti. Vendar je bilo lažje, kot sedaj že nekoliko starejše in na več krajih presekane ter na mehkih posteljah scrkljane kosti položiti na ravno desko in mirno ležati na njej. S tem sem priklical le še eno bolečino, dočim ona prva ni prav nič odnehala. Zdaj, po petih tednih, šele so začele bolečino nekoliko popuščati, da morem vsaj kako uro posedeti na stolu, kaj zapisati in sporočiti župnikovo željo in voščilo. Saj vse še ni zamujeno. Božič je res že za nami, imamo pa še skoraj vse leto 1968 pred seboj.

Poleg gornjega mi gospod tudi piše in prosi, naj mu dobim tukaj kak časopis ali revijo, kamor bi pošiljal prirodoslovne članke, take, kot je včasih pred vojno pošiljal — objavljal v "Mladiki" in drugih listih. Piše, da bi s tem rad zaslužil nekaj dolarjev za obnovo cerkve . . . Seveda s to rečjo ne bo nič, ker ne poznam tukaj nobene slovenske publikacije, ki bi kaj plačala za dopise. Vsaj jaz ne vem zanjo. Saj še za papir in znamke nihče nič ne povrne. Razumljivo: Premajhni smo in premalo naročnikov!

Iz te zadnje župnikove prošnje sledi, da mu denarja za obnovo svetišča še manjka in zato premišljuje, kje bi se dalo še kaj pridobiti, da bo mogel načrt izvesti do natankosti in do pravega časa.

Kaj porečete k temule nasvetu: Morda bi se dalo narediti tako, da bi vsi mi, ki smo že nekaj darovali in še sosedje dobrovski: Brezovčani, Horjulci, Polhograjci, Sv. Katarinčani, Št. Vidčani, Vičani in Ljubljančani še enkrat pobrskali po žepih in spraskali iz njih cente, nikle, dajme in kvodre, četudi spadajo k drobižu, za katerega je g. p. Odilo zaprosil v ta namen. Pater Odilo nič ne omenja dolarje. Ker to je zelo skromen gospod, zato prosi le za nikle, dajme itd. Teh pa večje število — kakopak. In to vas tudi jaz zelo lepo prosim: ne prezrite tegale in postrgajte po žepih. Za Marijo gre in njeno svetišče, da bo ob tisočletnem jubileju nastanka njene božje poti čim lepša in zala, da bo v vsej krasoti pripravljena za vstop v drugo tisočletje. Imena darovalcev za tisočletni jubilej bodo skrbno hranjena tukaj, ob varnem in pravem času bodo pa poslana na Dobrovo v kroniko-arhiv, odkoder bodo poznejši rodovi, naši potomci prepisavali ta imena za zgodovino in jih stavili v zgled.

Za naslove, kam poslati denar že gotovo vsi veste. Vendar bi pa Amerikancem priporočil naslov:

DR. F. PUC
459 — 4th St.
Hoboken, N.J. 07030.

Veste zakaj? Zato, ker je to zelo pravičen mož in se duhovnikom rad pokorava. Ker je p. Odilo za Dobrovo zaprosil le za drobiž in dolarjev sploh omenil ni — on je izredno skromen gospod — zato dr. Puc odpošlje ves denar, čeravno ga dobi v dolarjih, le v niklih, dajmih itd. Pač pa vedno v okroglih številkah — po 1000, 2000 itd. Ko on prejme denar, ga takoj prešteje v niklih in dajmih in kolikor manjka do 1000 niklov ali dajmov, doda iz svojega in odpošlje vselej okroglo število: 1000, 2000, 3000 itd. Pregovor pravi: "Kdor hitro da, dvakrat da!" Jaz pa rečem: Kdor za Dobrovo dr. Pucu da, dvakrat da. Ker on skoraj toliko da iz svojega, da je skoraj ali pa še več kot dvakrat. Seveda pa lahko pošljete tudi drugim, le da tako donosno ne bo. Lahko tudi meni ali naravnost v CREDIT UNION LTD., 618 Maning Ave., Toronto 4, Ont., Canada, pod št. 1569 "DOBROVA - TRUST". Tam je trenutno spravljenih še 200 U.S.A. dolarjev in 130 kanadskih. Odposlali smo pa že na Dobrovo sledeče vsote: v U.S.A. valuti iz Toronta $1000, iz Clevelanda pa po T.U. 210, Kastelic poslala $101, po M. K. $107. V avstralski valuti $100 in v kanadski $750.

K U.S.A. dolarjem 832, ki jih je zbral A.K. v Clevelandu in jih poslal v Toronto, smo dokupili z kanadskimi še 168, da smo odposlali 1000.

Nekateri darovalci so prosili in drugi zopet namignili, naj ne šarim preveč z imeni v časopisu. Imajo pač še mnogi tehtne vzroke za to. Zato tega ne bom storil. Če bi pa kdo imel potrebo za točen seznam dobrotnikov, naj se pa potrudi do mene in ga bo lahko videl. Seveda pa samo upravičeni. In tudi po pošti lahko pošljem v nujnem in upravičenem slučaju.

Gospod župnik mi poleg drugega piše tudi, da, kakor hitro bo cerkev po načrtu obnovljena, se bo vsakemu dobrotniku posebej zahvalil s sliko prenovljene cerkve. Zato bom njemu poslal imena vseh dobrotnikov, seveda brez pripisa darovane vsote. To pa ne more nobenemu škodovati.

Želim mnogo centov, niklov, dajmov in kvodrov ter zdravo, uspešno in blagoslovljeno novo leto 1968.

L. A., 67 Malamute Cres., Agincourt, Ont., Canada

Dosti klobas

CHICAGO, Ill. — Nekako en od 12 funtov mesa, ki ga pojemo v naši deželi, je povžit v obliki klobas.

CLEVELAND, O.

DELO DOBIJO

Zakonski par

Iščemo zakonski par za oskrbovanje poslopja na zapadni strani. $75 mesečno in stanovanje, blizu transportacije. Pišite, kje ste bili prej zaposleni, priporočila in telefon: Box 234, American Home Publ. Co., 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio 44103.

(12)

Ženske dobijo delo

Delo za žensko

Iščemo žensko za čiščenje in delo v pekariji podnevi. Dobra plača od ure. Oglasite se na 3246 Lorain Ave.

(7)

RAZPIS SLUŽBE

Uprava Ameriške Domovine išče izkušeno in zanesljivo uradnico z znanjem slovenščine in angleščine, tipkanja in splošnih pisarniških del. Ponudbe na Ameriško Domovino.

(x)

MALI OGLASI

Naprodaj

Enodružinska hiša na 957 Maud Ave., $4500. Potrebuje popravila. Pripravno za delavca. Kličite IV 6-3406.

(7)

Kupim

Kupujem hišo in posestvo ali samo hišo v Sloveniji. Po mogočnosti priložiti sliko od hiše, kakor tudi ceno. Pisati na naslov:

Mike Danojlich
2531 So. Hamlin Ave.
Chicago, Ill. 60623

(15)

Sir Arthur Conan Doyle:

IZGUBLJENI SVET

(THE LOST WORLD)

Ko sem pritaval ven, sem še medlo vse veliko stanovanje. in sem videl sredi njih roko, ki je dvigala in jim spuščala na glave težek dežnik. Potem je oddrdral sredi splošnega navdušenja in kričanja ter takoj izginil izpred oči Challengerjev majhni električni avtomobil. Jaz pa sem odkorakal sam po srebrno razsvetljenem Regent streetu in sem bil zatopljen v misli na Gladys in na vse, kar s seboj prinese bodočnost.

Nenadno se je nekdo dotaknil mojega komolca. Ozrl sem se in zagledal šaljive ter obenem zapovedovalne oči onega velikega, slokega človeka, ki se je z menoj vred prostovoljno prijavil za udeležbo pri našem čudnem potovanju.

"Mister Malone, če sem prav slišal?" je rekel. "Bova torej tovariša pri tem izletu, kaj? Stanujem tukaj, prav nasproti, poslopje Albany. Morebiti boste tako prijazni, pa mi naklonite kake pol ure časa? Nujno bi se z vami moral pomeniti o nekaterih stvareh.

VI.

Bil sem šiba božja.

Krenila sva z lordom Johnom Roxtonom po Vigostreetu in stopila pod mračne oboke znanega aristokratskega poslopja. Na koncu dolgega temnega hodnika je odprl moj novi znanec s ključem neka vrata in prižgal električno. Več žarnic, ki so bile ovite s pestro svilo, je razsvetilo rdečkasto kim dolgim naporom. Bil je nekaj čez šest čevljev visok, toda se je zdel manjši radi čudno zgrbljenih pleč. Tak je bil torej znameniti lord John Roxton, ki je sedel meni nasproti, stiskal med zobmi cigaro in me ostro ogledoval sredi dolgega, mučnega molka.

"Well," je slednjič dejal, "vino je torej natočeno pa ga bo treba izpiti, dragi mladenič moj." (Izgovoril je ta nenavaden priimek, ki mi ga je nadel, kakor eno besedo: dragi-mladenič-moj.) "Da, da, to sva si zdaj naprtila vraga, vi pa jaz. Mislim namreč, da vam ni niti od daleč blodilo kaj sličnega po glavi, ko ste vstopili nocoj v ono dvorano, kaj?"

'Ne v peti ne v glavi mi ni bilo!"

"Meni tudi ne. Ne v peti ne v glavi. Zdaj pa sva vezana: hočeš-nočeš, moraš! Pa sem se šele pred tremi tedni povrnil iz Ugande (v Afriki), vzel v najem posestvo na Škotskem, podpisal pogodbo in tako dalje. Lepa stvar, kaj ne? Pa vi, kaj mislite?"

"No, take zadeve spadajo vendar v moj poklic, Jaz sem poročevalec pri 'Gazeti'."

"To je že res, saj ste to rekli, ko ste se prijavili. Pa veste kaj: malo posla bi zdaj imel za vas, če bi mi le hoteli pomagati."

"Z veseljem."

"Ali niste morda mislili, da utegne biti stvar nevarna?"

"Kaka nevarnost pa bi utegnila biti?"

"No, za Ballingerja gre, ta je res nevaren. Saj ste že menda čuli o njem?"

"Nisem."

"No, mladenič moj, kje ste sploh živeli potem? Sir John Ballinger je najboljši športni jahač v severni Angleški. Pri ježi po ravnem se tudi jaz postavim, a pri skoku čez zapreke mu nisem kos. No, to je javna skrivnost, da hudo pije, če se le ne pripravlja na tekmo; pa razgraja ko sam hudič. Stanuje tu, nad menoj. Zdravniki pravijo, da bo kmalu šel tja, kjer ni muh, če se mu le ne posreči vsiliti vsaj nekaj hrane. A stara grča leži z revolverjem v roki v postelji kar povrh odeje ter hoče preluknjati s šesterimi kroglami vsakega, kdor bi se mu upal približati. Zato je napovedala vsa služinčad tako rekoč stavko. Prav trmast je tale Jack, hude jeze in tudi izrvstno strelja. A vendar ne bi smeli pustiti, da bi tako končal odlični športnik, mednarodni zmagovalec, kaj mislite?"

"Kaj pa mislite z njim početi?" sem vprašal.

"No, mislim pač, da bi mu bila midva oba kos. Morebiti je zdaj vendar zadremal, če pa ne, no ustreli lahko samo enega izmed naju, dočim dobi drugi priliko, da naskoči. Če se le nama posreči, da bi mu z odejo ovila roke in mu vtaknila želodčno sesaljko, potem poskrbiva za večerjo, pa bo rešila stari grči življenje."

Ta ponudba, ki me je iznenadila, je res pomenila dokaj obupno početje. Ne mislim namreč, da bi bil posebno pogumen. Imam pa irsko domišljijo, ki mi slika vse nepoznano in nepreizkušeno še bolj grozno kakor je v resnici. Na drugi strani pa so me odgojili v sovraštvu do strahopetnosti in nič mi ne bi bilo bolj zoprno, nego če bi mi kdo oponašal, da sem strahopeten. Lahko trdim, da bi skočil nemara v prepad, kakor oni, iz zgodovine znani Hum, če bi dvomil kdo o moji srčnosti. Vendar pa bi storil prej iz strahu in užaljenega ponosa kakor iz junaštva. Zato da sem pripravljen na to pot, čeprav je v meni drhtel sleherni živec pri misli na pobesnelega pijanca v stanovanju nad nama. Vse, kar je na to lord Roxton zopet pripomnil glede nevarnosti, me je samo razdražilo.

"Z besedami tu ne bova nič opravila," sem dejal, "le pojdiva."

Dvignil sem se in tudi Roxton je vstal. Toda potrkal me je tiho smehljaje še dva ali trikrat prijateljski po prsih in me slednjič zopet potisnil v naslonjač.

"All right, prijateljček, boste že dober za ta posel," je rekel.

Začudeno sem ga pogledal.

"Saj sem že sam šel danes zjutraj gledat Jacka Ballingerja. Res mi je preluknjal ob robu kimono, ker se mu je preveč tresla, hvala Bogu, stara, šibka desnica, a potem smo mu ogrnili jopič in bo tekom kakega tedna zopet zdrav. Zdaj pa pustiva to stvar, mladi prijatelj! Upam, da mi ne boste zamerili, kaj? Morate namreč vedeti, da smatram — med nama bodi rečeno — ono južnoameriško zadevo za jako resno stvar, pa če že imam sopotnika, si želim človeka, na katerega bi se lahko zanesel. Zato sem vas postavil pred izkušnjo, pa tudi moram povedati, da ste jo dobro prestali.

(Dalje prihodnjič)

CHICAGO, ILL.

REAL ESTATE FOR SALE

FOR SALE BY OWNER
All face brick, 2 bdrm. custom built, attch. gar. Full bsmt. Must be seen to be appreciated. Immediate possession. $27,000.
231-6071
(6)

GLEN ELLYN BY OWNER
10 rm., 4 bdrm., 2½ bath. Central air. Circular drive. Frplc. Gas ht. $42,000. MA 7-0863
(6)

BRADLEY ROAD BETWEEN
ROUTE 176 & 60.
1½ ACRES. ASKING $7,000.
CR 2-3858
(9,16 jan)

INCOME PROPERTY
9913 Ewing, Chicago. 9 furn. rms., newly dec. on 2nd floor. Plus office & 4½ rm. apt. downstairs. Over $3,000 net income. 2 new gas furnaces. Priced for quick sale. Call 219-931-6681 or 219-933-6580.
(9)

HOUSEHOLD HELP

HOUSEKEEPER
Young woman under 30 preferred. Extra large 7½ room apartment. Live in, Permanent, own room. Congenial atmosphere. Reasonable pay.
334-7591
(6)

HOUSEKEEPING
and Care of 2 little girls. Responsible woman to live in or come and go. $50 week. References required.
3100 North. 472-0422 after 6

BUSINESS OPPORTUNITY

BEAUTY SHOP
For sale by owner. Well established. Excellent location. 3 stations. Call Wednesday 9-4 p.m.
SP 2-1724
(6)

DRY CLEANING PLANT
By owner. East on 79th St. 50 lbs. pantex perk unit. Priced for quick sale. 798-4848
(7)

MULLALLY POGREBNI ZAVOD

Nahaja se med Memorial Shoreway in Lake Shore Blvd.
365 E. 156th St. KE 1-9411

★ Vse predpriprave v naši posebni privatni sobi.
★ Vera, narodnost in privatni običaji upoštevani.
★ Parkirni prostor. Zračevalni sistem.

24 urna ambulančna posluga in aparat za vdihavanje kisika.

ČE SE SELITE

izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna

AMERIŠKA DOMOVINA
6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio 44103

Moj stari naslov: .....

.....

Moj novi naslov: .....

.....

MOJE IME: .....

PROSIMO, PIŠITE RAZLOČNO

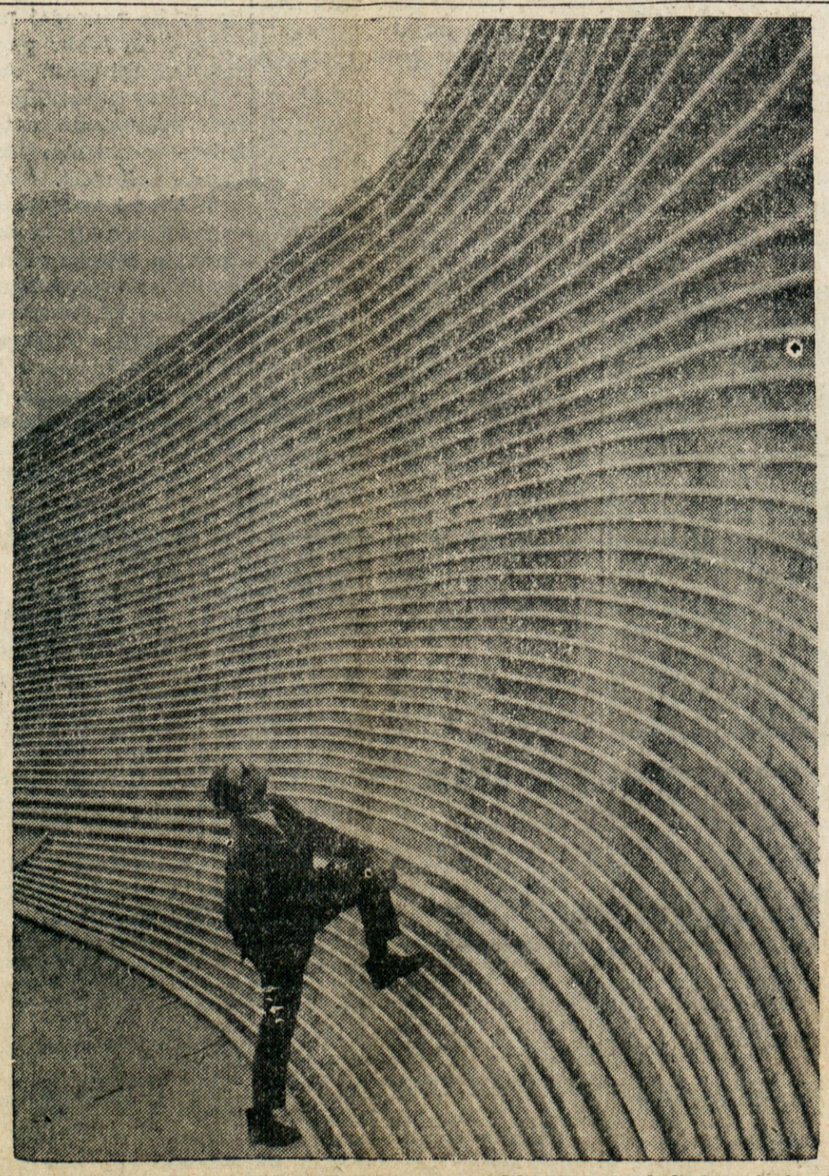

PROGA ZA BOB — V Grenoblu v Franciji so zgradili progo za bob, kjer bodo zimske olimpijske igre. Na sliki vidimo varovalno steno obloženo s cevmi, ki predstavljajo del zmrzovalnega sistema. Ta naj varuje progo v slučaju odjuge.

K S K J

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

(K. S. K. J.)

nudi ljubeznivo bratsko pomoč svojim članom in članicam, vdovam in sirotam v slučaju bolezni, nesreče ali smrti.

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA
sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu.

- Izdaja najmodernejše vrste zavarovalnin za odrasle in za mladino:
- od $500.00 do $15,000.00 posmrtnine
- za onemoglost, poškodbe in operacije do vsote $600.00
- za odrasle člane bolniško podporo po $1.00 ali $2.00 na dan;
- članom posodi denar po 5% obresti za nakup doma.

K.S.K.J. je najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki.

Premoženje $16,300,000.00
Članov - 45,000 ..... Certifikatov - 47,500
Veljavna zavarovalnina ... $39,700,000.00
Solventnost - 118.99%

Za seznam in pojasnila o tajniku ali tajnici v vaši okolici izpolnite izrezek in pošljite na glavni urad K.S.K.J.

AMERICAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION (K. S. K. J.)
351-353 No. Chicago St.
Joliet, Illinois 60431

Radi bi več pojasnila o K.S.K.J. ter ime in naslov tajnika(ice) v naši okolici.

IME .....
NASLOV .....
MESTO .....
DRŽAVA ..... CODE .....

1884 — 1967

NAZNANILO IN ZAHVALA

Z globoko žalostjo v naših srcih naznanjamo, da je umrla naša ljubljena mati, stara mati in tašča,

Anna Pozun

Previdena s sv. zakramenti je zaspala v Gospodu 9. decembra 1967. leta.

Rojena je bila 7. septembra 1884 v vasi Petkovec, fara Rovte na Notranjskem, odkoder je prišla v Ameriko pred mnogimi leti.

Pogreb se je vršil 13. decembra 1967 iz Zakrajškovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Vida, kjer je Msgr. Louis B. Baznik daroval sv. mašo zadušnico. — Potem pa smo pokojnico prepeljali na pokopališče Kalvarija in jo položili k zemeljskemu počitku.

Bila je članica društva sv. Ane št. 4 ADZ in društva Napredne Slovenke št. 137 SNPJ.

S tem se iskreno zahvalimo Msgr. Louis B. Bazniku za obisk na njenem domu, za podelitev sv. zakramentov in za pripravo na srečno zadnjo uro, za opravitev pogrebnih obredov v Zakrajškovem pogrebnem zavodu, za darovano sv. mašo zadušnico in za spremstvo na pokopališče. — Father Zanutič pa sprejmi našo toplo zahvalo za molitve v pogrebnem zavodu.

Srčna hvala vsem, ki so ob oder naše drage pokojnice položili vence cvetja; vsem, ki so darovali za sv. maše in za dobrodelne namene v korist Slov. starostnega doma na Neff Rd. Vsem, ki so pokojnico prišli kropit in molit ob njeni krsti in vsem, ki jo spremili na pokopališče. — Posebej se zahvalimo članicam društev, ki jim je pripadala, za molitve v pogr. zavodu in za prisrčne poslovilne govore, ki so jih izrekle svoji umrli sosestri. — Hvala pogrebcem, ki so nosili krsto pokojnice in vsem, ki so dali svoje avtomobile na razpolago za spremstvo na pokopališče.

Iskrena hvala vsem, ki so nam izrekli pismeno ali ustmeno svoje sožalje, kakor tudi vsem, ki so nam v dnevih naše žalosti bili na pomoči. — Hvala našim dobrim sosedom, ki so zbrali za venec, kakor tudi vsem, ki so bili tako dobri naši dragi materi. Toplo se zahvalimo osebju Zakrajškovega pogr. zavoda za vsestransko izvrstno postrežbo in vzorno urejen in voden pogreb.

Razposlali smo zahvalne kartice vsem, ki smo imeli za njih naslove. — Ako je kdo ni sprejel, naj nam oprosti in naj s to javno zahvalo sprejme našo globoko hvaležnost.

Ljuba mati, stara mati in tašča počivaj v miru v blagoslovljeni ameriški zemlji in lahka naj Ti bo njena gruda.

Bila si nam dobra mati, polna ljubezni do vseh nas. — Ali bila si dobra tudi vsem, ki so bili potrebni. Neštetо dobrih del si storila in pomagala po svojih skromnih močeh vsem, ki so se k Tebi zatekli. Nisi imela bogatstva, imela pa si toplo in ljubezni polno srce. — Mi in vsi, ki si jim pomagala, se Te bomo vedno spominjali z ljubeznijo in hvaležnostjo v naših molitvah!

God called you home,	Ti, o Jezus naš premili,
It was His will	zlij na dušo Rešnjo Kri,
but in our hearts	Ti dobrotno se je usmili,
you liveth still.	raj nebeški ji odpri.

Žalujoči:

MRS. ANNA KOEHN — hčerka HOWARD — zet
MRS. FRANCES GLAVAN, MRS. MARY SWIDERSKI,
JAMES POZUN — pastorek ZETJE in SNAHA
JAMES PAZUN — pastorek ZETJE in SNAHA
VNUKI IN VNUKINJE
V starem kraju zapušča hčerko: Sister ORESTO SPACAPAN
OSTALO SORODSTVO

Cleveland, Ohio, 9. januarja 1968.